

BİR BAKIŞTA

Bir bakışta 2025 yılı 4. Sayı

Değerli meslektaşlarımız,

Türk Oftalmoloji Dergisi 2025 yılının 4. sayısı, 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 3 editöre mektup içermektedir.

Sabaner ve Yozgat, "Tıpta Uzmanlık Sınavındaki Oftalmoloji ile İlgili Sorularda ChatGPT-4 Omni ve Gemini 1.5 Pro'nun Performansı" başlıklı çalışmalarında, Tıpta Uzmanlık Sınavlarındaki oftalmoloji ile ilgili çoktan seçmeli soruları iki yapay zeka tabanlı büyük dil modelinin yanıt ve yorumlama yeteneklerini değerlendirmişler. Yazarlar, ChatGPT-4o'nun bir adım önde olduğunu belirterek ChatGPT-4o ve Gemini 1.5 Pro'nun yanıtları doğru seçme dışında ayrıntılı açıklamalar yaparak oftalmolojik tıp eğitimi geliştirme potansiyeline sahip olabileceklerini vurgulamışlardır [\(Bakınız sayfa 177-185\)](#).

Özcelik ve ark., zor kornea ve oküler yüzey patolojileri olan hastalarda skleral kontakt lens uyumunun sonuçlarını değerlendirdikleri çalışmalarında, skleral kontakt lenslerin uygulamasının zor ve zaman alıcı ve maliyet açısından dezavantajlı olmasına rağmen, görme keskinliği, konfor ve stabilite açısından oldukça iyi olduğunu bildirmişlerdir [\(Bakınız sayfa 186-192\)](#).

Özbek ve ark. "Maküler Telenjektazi Tip 2: Uzun Dönem Hastalık Progresyonu ve Komplikasyonların Yönetimi" konulu çalışmalarında, standardize bir sınıflandırma sistemi kullanarak Maküler telenjektazi tip 2'nin (MacTel) uzun dönem progresyonu ile MacTel'e ikincil olarak gelişen maküla neovaskülarizasyonu (MNV) ile maküla deliği (MD) gibi komplikasyonların görülme sıklığı ve tedavi stratejilerini incelemişlerdir. Uzun dönemde görme keskinliğinde azalma ve retinal anatomide ilerleyici bozulma ile karakterize olan MacTel'de, MNV için anti-VEGF tedavisinin kısa vadede görsel iyileşme sağlasa da uzun vadeli etkinliğinin sınırlı olduğu, MD gelişiminin ise nadir, fonksiyonel sonuçlarının kısıtlı olması nedeniyle klinik açıdan önemli bir zorluk teşkil ettiğini vurgulamışlardır [\(Bakınız sayfa 193-199\)](#).

Khalid ve ark. "Daha Önce Tedavi Görmemiş Prematüre Retinopatisi Hastalarında Ranibizumabın Etkisi" başlıklı araştırmalarında, daha önce tedavi görmemiş tip 1 ROP ve agresif ROP (AROP) tanısı alan 76 gözde, intravitreal ranibizumabın (IVR), hastalık regresyonu ve kurtarma tedavi ihtiyacına olan etkisini değerlendirmişlerdir. Ranibizumab'ın ilk hastalık regresyonunda etkin olduğunu, ancak tüm AROP olgularında ve tip 1 ROP olgularının %60'ında reaktivasyon geliştiğini saptamışlardır. Özellikle AROP hastalarında IVR enjeksiyonundan sonra daha sık aralıklarla takip edilmesinin önemli olduğunu vurgulamışlardır [\(Bakınız sayfa 200-206\)](#).

Yargı Özkoçak ve ark., "Adalimumab: Türkiye'de Üçüncü Basamak Bir Merkezde Enfeksiyöz Olmayan Üveitte Etkinlik ve Güvenliliğin Değerlendirilmesi" başlıklı retrospektif çalışmalarında, non enfeksiyöz üveit olgularında adalimumab (ADA) tedavisinin görme keskinliği, immünosüpresif tedavi sayısı, immünosüpresif ilaç yükü ve lokal tedavi sıklığı üzerindeki etkisini değerlendirerek, ADA'nın farklı endikasyonlar ve yaş aralıklarında işlevsel faydalar sağlayan güvenli bir seçenek olduğunu, özellikle ek tedavilere olan bağımlılığı azalttığını bildirmişlerdir [\(Bakınız sayfa 207-214\)](#).

Esen Barış ve ark. "Üveitli Hastalarda Glokom/Yükselmiş Göz İçi Basıncının Prevalansı ve Prognozu" konulu çalışmalarında, 2176 üveitli hasta arasında glokom ve göz içi basınç yüksekliği saptanan 594 üveitik gözü değerlendirmişlerdir. Glokom/göz içi basınç yüksekliği prevalansının %20,2 oranında saptandığı bu çalışmada, glokomun sıklıkla ön üveitli gözlerde (%41,1), göz içi basınç yüksekliğinin ise orta üveitlerde (%71,2) geliştiğini saptamışlardır. Gözlerin %77,1'inde medikal tedavinin göz içi basınç kontrolü için yeterli olduğunu bildirmişlerdir [\(Bakınız sayfa 215-220\)](#).

Bayraktar ve ark.'nın derleme yazısı son yıllarda sıklıkla karşılaştığımız glokom hastalarında görülen oküloplastik sorunlar ile ilgili olup, yazarlar klinik bulguları ve tedavi yaklaşımlarını kendi deneyim ve özgün örnekleri ile sunmuşlardır [\(Bakınız sayfa 221-229\)](#).

Murat Erbezci'nin yolladığı ilk editöre mektupta periferik miyopik defokus oluşturarak miyopi ilerlemesini yavaşlatmada giderek kullanımı yaygınlaşan miyopi kontrol gözlüklerin, çocukların nörovizüel gelişiminin kritik evrelerinde olumsuz etkisi olabileceği ve bu konuda uzun dönem takipli çalışmaların gerekli olduğu vurgulanmıştır [\(Bakınız sayfa 230\)](#).

Singh ve ark. editöre mektuplarında, arka kamara fakik göz içi lens implantasyonu sonrası Urrets-Zavalía Sendromu (UZS) gelişen bir olguyu sunmuşlardır. UZS'nin refraksiyon cerrahi sonrasında da gelişebileceğini, erken tanı ile göz içi basınç yüksekliği ve ön kamara enflamasyonun hızlı kontrol edilmesinin optimal görme sonuçlarını etkilediğini vurgulamışlardır [\(Bakınız sayfa 231-233\)](#).

Son olarak Arıcı ve ark., dermal dolgu yaptırdığını inkâr eden ve enjeksiyondan 10 yıl sonra iki taraflı infraorbital kitle ile başvuran bir olguyu sunmuşlardır. Yazarlar, dolgu kullanımının arttığı günümüzde solid periorbital kitlelerin ayırtıcı tanısında hyalüronik asit dermal dolguların da olabileceğini, bu nedenle gereksiz tanısal testlerin yapılması açısından hasta ve tıbbi geçmişi önemi vurgulamışlardır [\(Bakınız sayfa 234-236\)](#).

Saygı ve sevgilerimizle,

Editöryel Kurul adına

Dr. Nilgün Yıldırım

